

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2718/04
20.04.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судије: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовић, записничарем, решавајући у управном спору по тужби Општинског јавног правобранилаштва за Општину Б, против Министарства финансија Републике Србије у Београду, Сектор за имовинско правне послове, ради поништаја решења број 461-02-1086/04-13 од 31.05.2004. године, са заинтересованим лицем А., у предмету експропријације, у нејавној седници већа одржаној 20.04.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба се ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је овом суду поднео тужбу у управном спору против решења Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско правне послове, број 461-02-1086/04-13 од 31.05.2004. године, којим је уважена жалба А. и наложено комисији за враћање земљишта Општине ... да у складу са одредбама члана 261. - 270. Закона о општем управном поступку, спроведе поступак извршења правноснажног и извршног решења те комисије број 462-6/91-1/3 од 03.04.1996.године, у року од 8 дана од дана пријема овог решења, с тим што ће примерак записника о увођењу у посед одмах по извршеном увођењу у посед, доставити Министарству.

Тужени орган је у одговору на жалбу остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да суд тужбу одбије.

Заинтересовано лице, А. је, такође предложио да се тужба одбије.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка спора, суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 12. Закона о управним споровима, прописано је да тужилац у управном спору може бити физичко лице, правно лице, или друга странка ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес. Према одредби члана 2. став 4, истог Закона, прописано је да управни спор може покренути, између осталих, и јавни правобранилац кад је управним актом повређен закон на штету државе, јединице локалне самоуправе и органа или другог правног лица које он по закону заступа.

Из образложења оспореног решења, и списка спора произилази да је решењем комисије за повраћај земље за Општину ... и број 462-6/91-01/3 од 03.04.1996. године, утврђено право својине законским наследницима ранијег сопственика, покојног Б., на име накнаде за одузето пољопривредно земљиште које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда, на другом одговарајућем земљишту из друштвене својине и то, између осталих и заинтересованом лицу, А. на парцелама наведеним у диспозитиву решења, што је ОЗЗ ..., као корисник, дужна признати, трпети упис овога права и парцеле предати означеним наследницима у остављеном року.

Обзиром на наведене чињенице и одредбе ЗУС-а, а обзиром и на одредбе Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискације због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа ("Службени гласник РС" бр. 18/91, 20/92 и 42/98), те одредбе Закона о управном поступку које се односе на извршење решења, тужилац, у овом случају, нема активну легитимацију за покретање управног спора, јер је очевидно да се управним актом који се тужбом оспорава не дира у право тужиоца или у његов на закону засновани интерес, нити у право лица које заступа или у његов на закону заснован интерес.

Наводи тужиоца у тужби којима се објашњавају разлози неизвршења управног решења, не указују на постојање правно релевантног односа који мора постојати између тужиоца и управног акта, за активну легитимацију тужиоца.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 28. ст. 1. тачка 3. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 20.04.2005. године У. 2718/04

Председник већа-судија

Милена Саватић, с.р.

Записничар

Милан Комленовић, с.р.

За тачност отправка

МЂ